

Докато българитѣ били само овчари, орачи и прости работници, тѣ се борили противъ гърцитѣ, но били слаби. Сетне, когато станали майстори, търговци, домостроители, тѣхния гласъ зелъ да се слуша.

Забогатѣлитѣ съ честенъ трудъ и спестяване българи запитали :

1) Защо въ голѣмитѣ градове не се позволява на българитѣ да иматъ свои църкви, български книги и училища, да говорятъ свободно на родния си езикъ, да се наричатъ свободно б ъ л г а р и ?

2) Защо гърцитѣ сж обсебили само за себе си църквитѣ и монастиритѣ, които българитѣ сж построили? Защо назначаватъ само гърци за свещеници и владици ?

3) Защо прибиратъ отъ църквитѣ и монастиритѣ всички приходи само за себе си, а на българитѣ нищо не даватъ ?

4) Защо гърцитѣ налагатъ голѣми и тежки данъци на българския народъ, събиратъ много пари, занасятъ ги въ Цариградъ и тамъ си ги подѣлятъ помежду си ?

Българитѣ имали нужда да си построятъ църкви, да си отворятъ училище, да си напишатъ книги, но гърцитѣ не имъ позволявали. А когато съ свои срѣдства си построявали църква, гърцитѣ имъ я отнемали. Българитѣ питали, защо става това нѣщо ?

Нали гърцитѣ сж турски поданици, както и българитѣ. Защо гърцитѣ да иматъ всичко, а българитѣ да нѣматъ нищо ?

Страхливитѣ по-рано прости българи, сега, като се облѣгали на труда си и на имота си, стжпили здраво, изправили се гордо, съ часовникъ на поясъ,